

Γυμνάσιο Νέας Καλλίστης

21 Μαρτίου 2022

Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης

Αντιπολεμικά ποιήματα

&

Εικαστικές δημιουργίες

Γυμνάσιο Νέας Καλλίστης

Αργύρης Χιόνης, «Συμβάν»

Σκότωσε
όλα τα περιστέρια
κι έφτιαξε
ένα μεγάλο πουπουλένιο μαξιλάρι.
Ύστερα,
έπεσε να κοιμηθεί
εν ειρήνη.

(από την ποιητική συλλογή
Απόπειρες φωτός, 1966)

Σελέν
Μεμέτ

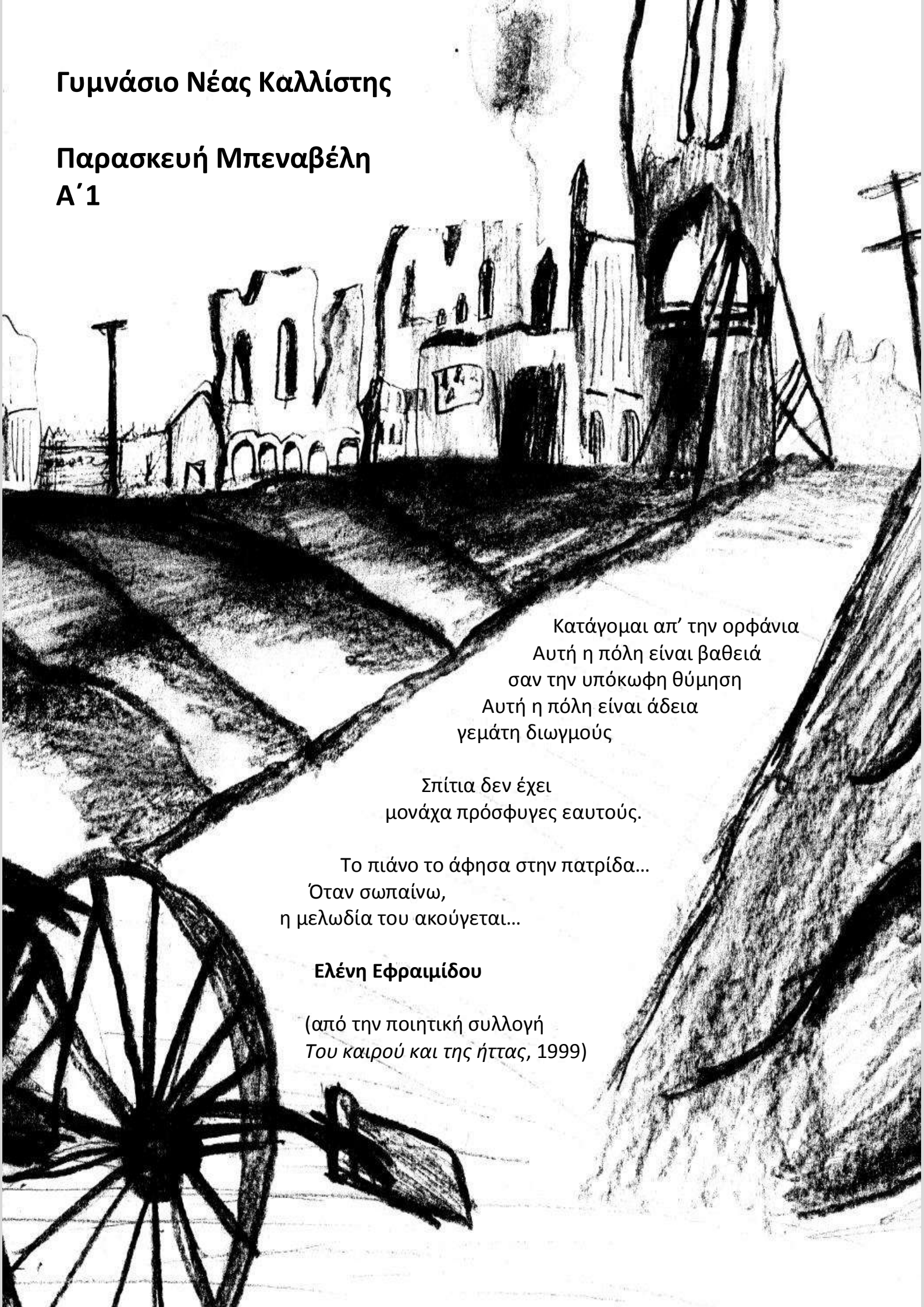
Β'1

Γυμνάσιο Νέας Καλλίστης

Παρασκευή Μπεναβέλη

Α΄1

A black and white charcoal or pencil drawing of a town. In the foreground, a large wooden wheel is partially visible on the left. The middle ground shows a dirt road or path leading towards a cluster of buildings. The buildings have simple, somewhat sketchy outlines with some windows and doors. The background is filled with more buildings and a utility pole on the right. The overall style is expressive and somewhat somber.

Κατάγομαι απ' την ορφάνια
Αυτή η πόλη είναι βαθειά
σαν την υπόκωφη θύμηση
Αυτή η πόλη είναι άδεια
γεμάτη διωγμούς

Σπίτια δεν έχει
μονάχα πρόσφυγες εαυτούς.

Το πιάνο το άφησα στην πατρίδα...
Όταν σπαίνω,
η μελωδία του ακούγεται...

Ελένη Εφραιμίδου

(από την ποιητική συλλογή
Του καιρού και της ήττας, 1999)

Παναγιώτης Νικολαΐδης, «[Ακόμα κι αν πούμε...]»

ιη΄

Arbeit macht frei

Ακόμα κι αν πούμε
την εισβολή σας
τους έποικους
την κατοχή

φτερούγισμα
πρόσφυγες
ουρανό

ακόμη κι αν πούμε
τις σφαίρες σας
τα παγωμένα σας σύμφωνα
και τους νεκρούς μας

βάλσαμο
θάλασσα
απλώς
πλεονάζοντες
σε κακό καιρό

το θέμα είναι πως
είμαστε όλοι μολυσμένοι με θάνατο
και πως το αίμα θα 'ναι για πάντα
το τελευταίο βερνίκι της ανθρωπότητας.

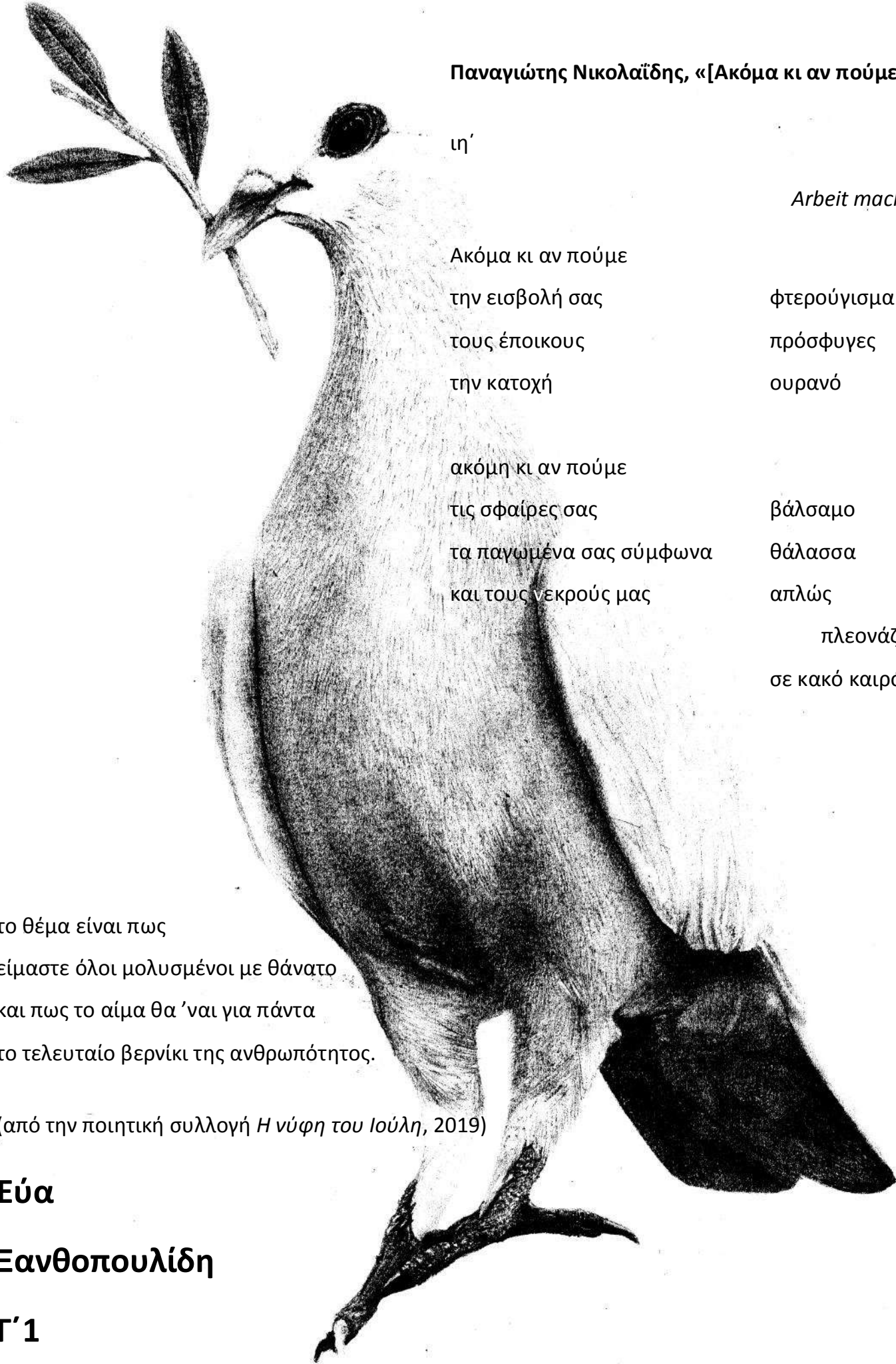
(από την ποιητική συλλογή *Η νύφη του Ιούλη*, 2019)

Εύα

Ξανθοπουλίδη

Γ'1

Γυμνάσιο Νέας Καλλίστης

Πασχάλης Κατσίκας, «Υαίνες στην ευδαίμονα Αραβία»

[...]

Πέλματα και παλάμες μες στο αίμα
να γλείφουν των παιδιών τους τα κουφάρια
Κοκκίνισαν μιαν έρημο αχαρτογράφητη, σκοτεινή
Που άφησαν πίσω πιο σκούρα από μελάνι

Σήμερα πάλι αλυχτούν οι ύαινες
– ΟΗ(μ)Ε!

Πίνοντας δίχως μόκα τον καφέ τους
νοσταλγούν εκείνη την οσμή του άλικου χρώματος

(από την ποιητική συλλογή *Το κοιμώμενο τσίρκο*, 2021)

Βαγγέλης

Μπαλαμπάνης

Γ'1

Γυμνάσιο Νέας Καλλίστης

Γυμνάσιο Νέας Καλλίστης / τμήματα Α΄1

Θα σου πάρω βιολιά κι ένα ντέφι γλυκό να σου παίζουν.
Μεταξύ μας, όπως βλέπεις, τα περιθώρια στενεύουν.
Τις καμένες πόλεις, τα νεκρά παιδιά θυμάμαι και το αίμα
κι η δικιά μου η ζωή δίχως νόημα,
δίχως φωνή και μ' άδειο βλέμμα,
Ερηνούλα μου, Ερηνούλα μου.

Πέφτει σύρμα, πέφτει σύρμα
κι οι μισθοφόροι που σε κυβερνούν,
οι ίδιοι αύριο θα σε δικάζουν
και «Χαίρε, Καίσαρα μελλοθάνατε»
θα σου πουν. Αυτά που λες,
«et preterea censeo Carthago delenda est».

Ξεκινάς να με βρεις κι όλο πέφτεις θαρρείς σ' έναν τοίχο,
Ερηνούλα μου, Ερηνούλα μου.
Και ερωτεύεσαι εκεί δίχως χρώμα, δίχως οσμή και δίχως μύθο,
Αχ Ερηνούλα μου, Ερηνούλα μου.

«Delenda est (Ερηνούλα μου)»
Μουσική-Ερμηνεία: Δήμος Μούτσης
Στίχοι: Κώστας Τριπολιτίης
Δίσκος: Φράγμα (1981)

Γυμνάσιο Νέας Καλλίστης / τμήμα Γ' 1

Αχιλλέας Κατσαρός, «[Ακούγονταν οι φωνές...]»

Ακούγονταν οι φωνές ως τη Σρεμπρένιτσα.

Arbeit, arbeit.

Και μέσα από το ποτάμι σηκώθηκαν τα σάβανα
Κι έψαλαν την Καντίς
Να ακουστεί ως το Γκουαντάναμο και τη Φαλούζα.

Κι άρχισαν όλες οι μαύρες φωνές να ουρλιάζουν
Μέσα από τους φούρνους.

Τι θα πεις για το κρανίο μας
Τυφλέ ποιητή
Εσύ που ξεγεννάς τους αδάμαστους αιώνες.

Schnell, schnell.

Και τα σάβανα προχωρούσαν δίχως φόβο
για τις σφαίρες.
Και ρωτούσαν ραβί, ραβί
Πες μου ο θεός πότε θα ρθει.

(από την ποιητική συλλογή Ζαριά στο πιθάρι, 2022)

Γιάννης Στρούμπας, «Πτήση εκδημοκρατισμού»

Χόρεψε ψηλά στ' ασημάτιστα ουράνια
σκίσε τα ελλειμματικά σύννεφα
και πέτα απροσημάτιστα
χτένισε τους τριχωτούς σου αντιπάλους
σκόνη, κάν' τους ανούσια ανιούσα σκόνη
σύντριψέ τους μητρικά
δες τους στοργικά από μακριά
χιλιόμετρα μακριά, χιλιόμετρα ψηλά
να καταλάβουν
την ακατανόητη τρομερή σου ανωτερότητα
Είσαι η καλύτερη εσύ,
παραδειγματίσε αδελφικά,
η αποδοτικότερη εσύ,
η αποτελεσματικότερη εσύ,
σε στρώματα υπέργεια κι υπόγεια
Δώσ' τους πατρικά να καταλάβουν, καλή μου,
ότι κανείς να σ' αντιμετωπίσει δεν μπορεί εχθρικά
γιατί είσαι έξυπνη δημοκρατικά,
μεγαλοφυής θεσμικά,
ώστε σπάνια να χτυπάς τυφλά
και να σακατεύεις αθώους
κι ένοχα – κατά τη γνώμη σου, αφεντικό μου – αθώους
σοφή μου μορφωμένη δημοκράτισσα βόμβα.

(από την ποιητική συλλογή *Τ' αναγκαία προς το τ-ζην*, 2006)